
Buduænost

Post Ivan B. - 06.05.07 06:11

Evo nove teme na forumu., Buduænost. Šta mislite o buduænosti u osobnom planu i opæenito kad se tièe cijelog svijeta i okolice :laugh: . Jeste li optimisti ili pesimisti ili nešto između. Kakve promjene oèekujete, jer promjene æe sigurno doæi jer sve se kreæe i mijenja. Nema stanja mirovanja, no status quo. Ja, što se tièe cijelog svijeta nisam baš neki optimista. Mislim da æe biti nekih vrlo velikih promjena ali vjerojatno promijena koje neæe baš biti ugodne. No o detaljima drugi puta. Da vidimo šta vi mislite :ohmy: :sick:

=====

Odg: Buduænost

Post zorica - 08.05.07 05:57

O.K. da samo pitam ...jel mora biti nesto ozbiljno ili sa dodatkom sale..vise mi se tako svidja..nemojmo biti previse ozbiljni..?????

=====

Odg: Buduænost

Post zorica - 08.05.07 12:48

Uf..vidi mene "nemojmo"---cista knjizevna rijec za blisku buducnost.. Jesam li profulala temu....?????

=====

Odg: Buduænost

Post Ivan B. - 09.05.07 01:21

Nemaš šta pitati Zoki. Piši šta ti hoæeš i kako hoæeš o ovoj temi. Šta bilo i bilo tko. Sve je dobrodošlo.

=====

Odg: Buduænost

Post Marko - 09.05.07 02:18

Tema - buduænost.

Buduænost ne donosi ništa dobro. Uzrok tome je ljudski, državni i druge vrste egoizma.

Bogatiji æe biti još bogatiji, a siromašni još siromašniji.

Radnih mjesta æe biti sve manje. Tehnika je u zadnjih 100 godina donijela toliko inovacija i život bi trebao da die na bolje.

Međutim upravo se dešava obrnuto. Tehnika služi samo pojedincima da budu jos bogatiji a ne da svima bude dobro.

Komunizam nije bio dobar ali i kapitalizam srlja u propast.

Tesla je eto htio da napravi da svi možemo besplatno koristiti struju, ali su ga zli i zavidni ljudi sprijeèili u tome, jer zašto da narod dobije nesto džabe kad je bolje da se naplaæuje i bogati pojedinac.

I takvo ponašanje ne uzima kraja.

Ovdje u Njemaèkoj sprjeèavaju da se uvede takozvana minimalna plata koja bi bila dostojna èovjekovog rada 8 sati dnevno. A zašto - kapitalistièki egoizam.

Neki ljudi ovdje i pored svoje plate moraju da uzimaju dodatnu socijalnu pomoæ jer sa platom ne mogu pokriti troškove života. Katastrofa!

Ratovi su povijesna pojava koji su bili i bit æe ih i u buduænosti.

Ako se ovako nastavi (a nastavlja se) nismo daleko ni od jednog velikog vjerskog rata između Krsæanstva i Islama.

I kako danas mnogi posjeduju atomske bombe nije teško pretpostaviti kakav æe biti taj rat i ishod takvog rata.

Svijeta je sve više a problemi se nagomilavaju i niko ih ne rješava.

U ovom svijetu ionako ne štima apsolutno ništa.

Uzrok svim zlima ovoga svijeta su èovjekova glad za "više", a to "više" nema kraja ni granica.

Jedini moguæi izlaz iz sveg kaosa je povratak vjeri (pri tome mislim na vjeru u Isusa Krista).

Međutim poznavajuæi èovjekovu prirodu moja prognoza za buduænost je sledeæa:

Buduænost donosi katastrofu za sve nas!

Odg: Buduænost

Post Ivan B. - 09.05.07 05:22

Nažalost što se tièe svijeta i ja mislim kao Uskliènik. Źivot pojedinca u današnjem svijetu je sve više teži i kompliciraniji umjesto da s razvojem tehnike bude suprotno. Za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba potreban je enorman rad i trud pod okolnostima koje su vrlo bliske onima u feudalizmu ili èak robovlasništvu.

Uzmimo npr. samo jednu kuæu kao nešto najosnovnije za jednu obitelj. U stara doba kuæa, dostojna onog vremena mogla se imati, napraviti relativno lako. Danas, na zapadu za otplatu jedne prosjeène kuæe potrebno je teško raditi jedno 30 godina. Uz kuæu kao nešto osnovno dolaze razna osiguranja za ovo ili ono, školovanje i podizanje djece koje je ogormna investicija. Tako da je prosjeèan èovjek od prvog dana stupanja u radni odnos u stalnom stresu i preši jer nemoguænost zarade bitno menja životni stil. Kad èovjek na zapadu finncijski bankrotira gotovo u pravilu ga napušta i obitelj.

S današnjom tehnikom da su stvari drugaèije ureðene bilo bi dovoljno raditi možda desetak godina a ostatak vremena provesti u nekim drugim aktivnostima usmjerenim na sopstveno duhovno i mentalno uzdizanje. No, današnji sistemi to nikad neæe dopustiti. Pojedinca se drži pod stalnim pritiskom i strahom da bi ga se lakše kontroliralo jer osoba koja je prije svega materijalno obezbjeðena i neovisna postaje na neki naèin opasna za sam sistem. Postavlja razna pitanja, traži promjene, ima dovoljno vremena da misli, a to nijedan sistem ne voli. Sistem uvijek želi biti iznad mase jer svaki sistem i postoji da bi kontrolirao tu istu masu.

Buduænost ne izgleda baš ružièasta s mog stanovišta jer preša æe biti sve veæa i veæa dok to sve jednom ne eksplodira. Svijet svojoj povijesti imao tih nekih eksplozija manjih ili veæih a ta neka sljedeæa velika eksplozija mogla bi biti jedna od najveæih koju je svijet ikad vidio.

Nastavak slijedi...

nebojte se, nije sve tako crno. to mene danas malo boli stomak pa je sve u nekom tamnom koloritu :laugh: :laugh: :woohoo: :evil: :sick: :blush:

Odg: Buduænost

Post Nathalie - 12.05.07 15:50

:huh: Joj jeste se uzukali ko kakve babe!Nevalja ovo..nece biti dobro ono..sam nas zblaniste ,sa vasom buducnoscu,niko se vise ne usudjuje da nesto napise ,od straha sta ce biti u buducnosti! Buducnost??

Buducnost je jedna vrlo xxxxxx o kojoj mi xxxxxx i xx ozbiljno.

Mislim da ce xxxx nam donijeti jako xxxxxx koje xxxxxx a,ko zna xxxxxx ?

Koliko xx nama xxxxx buducnost ,mislim da je to xxxxxx nakon svih xxxxx

x"xxxxx :dry: i ja takodjer.

E sad postavlja se pitanje xxxxxxx i vi takodjer kad xxxxxxx,te se xxxxxx,koliko samo puta?'

Mogucnost xxxxxxx ove nase sadasnjice i xxxxxxx buducnosti ,prelazi kod pojedinaca u xxxxxx,xxxxx!

Ma ne, nema razloga xx brinete, jer to je ipak xxxxx psihe,koja nas xxxxxx i ponekad xxxxxxx.

Tolliko od mene :evil:

AH...umalo da zaboravim..nebrinite se ,nekada u ovoj nasoj naprednoj buducnost,neklad ce se naci neki ciko koji ce vam razjasniti i ove moje :xxxxxxxxxxxxxxxx!!!

A dotada cu ih ja cuvati u sadasnjosti.

Pozdrav svima"! :blink:

Odg: Buduænost

Post Ivan B. - 12.05.07 18:33

Evo "èike" iz buduænosti koji æe protumaèiti one xxxxx xxxxxx.

Kratko reèeno ono xxxxxx znaèi otprilike ovo: mene je strah buduænosti :ohmy: . A strah se uvijek i najlakše pobjeðuje glumom nonšalantnosti :laugh: . Nathalia je upotrijebila stari prokušani recept rado korišten kod svih optimista koji se uplašeni podjednako ko i svi pesimisti. A mi realisti :lol: :whistle: :evil: njih vidimo kao extremiste. No, da vidimo kakva je ta buduænost. Pa Nathalie buuuuuuu :angry: buduænost je brrrrrrrr. Ja to znam iz prostog razloga jer sam ja iz buduænosti. Da da dobro ste èuli i nije nikakva zezancija vjerovali ili ne. Naime, 100 godina u buduænosti bio je neki experiment s putovanjem kroz vrijeme i ja sam igrom sluèaja bio pokusni kuniaè i mene su uspjeti poslati u prošlost. Namjera je bila

poslati me u 1. stoljeæe ali zbog nekih sitnica završio sam ovdje sa vama. Ako ste dosad primijetili neke neobiène stvari samnom onda znajte da je to sve posljedica toga što ja nisam " s ovog svijeta" . Ja se pokušavam vratiti u taj svoj svijet u budućnosti ali neznam kako. Izgubio sam svaki kontakt sa onima koji su me poslali pa zato svašta pišem po internetu u nadi da æe možda i oni moji iz budućnosti to primijetiti i nekako me spasiti odavde. Inaèe budućnost zahvaljujuæi vama ne izgleda baš nešto lijepo. Zagadili ste cijeli planet, zapoèeli mnoge krize i sad mi u budućnosti pokušavamo riješiti ono što ste vi zabrljali. Pamet u glavu dragi moji. Poruka mojima u budućnost: Dragi moji ako èitate ovo molim vas spasite me odavde ako je ikako moguæe. Ja ne mogu više sa ovim svijetom. Oni su gori nego što smo mi mislili:blink: S O S, S O S, S O S... Nemoje misliti da je ovo neka šala. Ovo je sve istina. Pa gledali ste film Terminator valjda. S O S.:P :laugh: :P

=====

Odg: Budućnost

Post zorica - 12.05.07 21:25

Svasta dragi moji, ja se isprepada sta vi sve napisaste.....sad ste me dali u brigu....kad toliko zagadjujemo ovu nasu okolinu sta smo napravili da poboljsamo stanje..aaaaaaa..aaaaaa...aaaaa ajd sad zucnite....svi pusite....hahah ja prestala (1+ ,za mene), ko je prestao koristiti mirise...e da znate sta sam neki dan vidjela, ma moracu vam ispicatii ali zurim po obicaju.Idem ja da se posavjetujem sa svojim JA sta mi je ciniti dalje....bas ste me vi sa svojim hijeroglifima isprepadali, necu moci veceras da zaspim.Vanzemaljci.....prethodni zivot....SOS..... CIKICA iz buducnosti.....uffffff

=====

Odg: Budućnost

Post Nathalie - 12.05.07 23:38

Jadan Ivan ,opet se izgubio
Ne brini docice Ti sto su te poslali knama po tebe uskoro,stripi se nisi ti jedini pacijent.:P
A sta mislis da u "buducnosti malko manje lupas praznu slamu"mozda postoji nada da te pronadju,a ovako te nevide od prasine?

=====

Odg: Budućnost

Post Nathalie - 13.05.07 00:07

.Svi pricamo o tome sta ce biti sta bi se moglo dogoditi,ali sve to sto sad pricamo je vec tu u sadasnjosti samo mi to nezelimo vidjeti,vec mnoge stvari guramo unaprijed,tjeseci se da ce se to sve desiti jednog dana ,onda kad nas ne bude bilo.

Glad - proslost,sadasnjost,buducnost

Bolest-proslost,sadasnjost,buducnost

Ratovi-proslost sadasnjost buducnost

evo tri primjera,koja imamo stalno tu uz nas i koji ce nas sve pratiti samo u jos gorem smislu,vec do sada

Nekako imam osjecaj da sve ono sto je veliko zlo,zadrzava se na ovoj planeti,a ono sto je dobro posjeti nas na kratko,pokaze nam kako je to sve lijepo kako bi moglo biti,i onda nas napusti.

Imaju tri jedinstvene stvari koja nas zahvaljujuci Nama nikad nece napustiti

No da bi smo zadrzali makar nesto malo od te tri stvari,moramo ih i dalje darovati,djeliti sa drugima.

-Vjera

-Ljubav

-Nada

ps.Ivane mozda se sad sjetis,ko te i po cega te neko poslao?

ne ..nije ni ovo sala.

ah da znam predvidjeti buducnost...strpite se samo malo.

=====

Ekologija i budućnost

Post Josip A. - 14.05.07 07:10

Moram priznati dobra tema i suvremena. Ja je naravno vidim u smislu rastuæe eko-krize. U prilog diskuiji zakacit æu ovdje jednu jako rjeèitu prezentaciju, skinite i pogledajte.

Koliko je to važno pitanje dokazuju i noviji obrasci pripreve za sakrament pomirenja, ispovijed. Svi noviji obrasci za pripravu valjane ispovijedi sadržavaju slijedeæe elemente:

naš odnos prema Bogu,

odnos prema bližnjemu i

odnos prema sebi i svome dostojanstvu,

a èetvrti element, odnos prema prirodi i okolišu tek u novije vrijeme biva jaèe naglašen iako je on nedvosmisleno dio objave.

Bog kad daje ljudima svijet, odnosno postavlja èovjeka u okoliš za koji èovjek "nije nit' or'o nit' kop'o", izrièito govori:

"Naèinimo èovjeka na svoju sliku, sebi slièna, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci - svoj zemlji - i svim gmizavcima što puze po zemlji!"

Gospodar znaèi biti odgovoran i to što dobiješ trebaš još umnožiti a ne uništiti. Dobar primjer dolazi iz HR gdje su od strane EU pohvaljeno poduzeæe Sumarija gdje se još uvijek sijeku stabla pri kraju vegetacije, èime se mlađim biljkama stvara prostor za rast, a posjeèena stabla bivaju zamjenjena novim nasadima, tj. pošumljavanjem. Portugal je u 30 god. posjekao oko 70% svojih šuma. Papa za nedavnog posjeta u Brazilu skreæe pozornost na nekontroliranu sjeèu, tj. uništavanje Amazonske šume. A sve to se èini radi novca.

Ljudi zapitajmo se onašem odnosu prema darovanom nam okruženju. O ekologiji se možda više posvetim jednim èlankom. A vi sad pogledajte prezentaciju.

Mijenjano: Josip A., 14.05.07 16:34

=====

Odg: Ekologija i buduænost

Post Josip A. - 14.05.07 16:48

Malo problema s uploadom prezentacije. Evo je ide. Skidanje æe alo potrajati jer ima 1MB. Tko ima brzu vezu neæe imati problema.

http://barlovci-zupa.org/components/com_joomlaboard/uploaded/files/zatopljenje.pps

Mijenjano: Josip A., 14.05.07 16:56

=====

Odg: Ekologija i buduænost

Post Edita Topiæ - 03.06.07 15:43

nisam praznovjerna osim sto vjerujem u bolju buducnost.

=====

Odg: Ekologija i buduænost

Post Ivan B. - 04.06.07 14:11

Sutra je svjetski dan okoliša. Najnoviji izvještaj UN.a o globalnom zatopljavanju nije baš ohrabrujuæi. Globalno zatopljavanje donosi ogromne probleme u bliskoj buduænosti. Odgovorni i oni koji nešto mogu uèiniti da se to koliko toliko zaustavi baš se i ne trude puno na tom polju. Malo tko od njih misli kakav svijet æe mo ostaviti mlađem naraštaju.

Sretan vam dan okoliša, ako vam to išta znaèi.

:sick: :(:S :dry:

=====

Odg: Buduænost

Post Nathalie - 07.06.07 09:59

Priroda zna veliku Tajnu i -smijesi se

Nije svaki smijeh upucen nama .

Nije Priroda samo ovo zelenilo ,plavetnilo,i ostalo "prirodno oko nas",Priroda je element i jacina nase Planete,i krije se u dubini ove zemlje po kojoj krocimo te ne spava u njoj...da i pored savremene znanstvenosti Priroda je jedna velika tajna koju mi ljudi nkada necemo otkriti ,a nebi ni trebali..

Sve sto mi trebamo jeste da se zahvalimo,prirodi jer nas pored svojih ,vulkana,zemljotresa,poplava, pored svojih virusa i baktreija, trpi.Trpi nas ljude,nas koji smo njoj najveći neprijatelj!Dakle trbamo biti zahvalni majci Prirodi,jer kao i svaka majka..prihvaca svoju djecu i u dobru i u zlu.

Kad bi si prepostavili jedan osmijeh Prirode,onda bi to mozda mogli uporediti sa tajanstvenim osmjehom Mona Lise: "nije upucen onome ko u nju gleda,vec je upucen njoj u dubini".

Nama preostaje samo da se pitamo ...zasto?

=====

Odg: Buduænost

Post Edita Topiæ - 07.06.07 20:53

Dobar komentar napisala Nata, svaka cast, ovo s Mona Lisom i prirodom, ako ima savrsena veza, idealna nit, to je spona prirode i umjetnosti. Iz prirode i prirodne potrebe covjeka umjetnika nastaju nadahnuca i radja se umjetnost, Iz umjetnosti nastaju najljepsi obrisi prirode. u Mona Lisi priroda se oslikala u neproncljivoj tajni osmijeha, prirodni osmijeh garancija zdrave buducnosti. Buducnost i priroda ne mogu jedno bez drugoga. I jednom i drugom suvremeni covjek trebao bi posvetiti veliku paznju da bi sacuvao netaknutom veliku tajnu Stvoritelja u njegovoj viziji svijeta.

=====

Odg: Buduænost

Post Edita Topiæ - 09.06.07 08:00

Dotaknuvsi se ove teme sjetih se velikog genija covjecanstva Nikole Tesle. On je u svojoj glavi osobenjaka i genija imao ideju kako putem svog projekta HAARP dati ljudskoj civilizaciji viziju da se tehnologija moze koristiti za dobrobit ljudi kao sto je on imao ideju o prenosu energije kroz vodu , zemlju i zrak. Na jednoj ideji je zelio ustrajati da se takvim nacinom osigurana potpuno besplatno napajanje elek. energijom domacinstva dakle ne bimo dobivali racune za potrosenu struju i Tesla bi ostvario jedan od svojih planova kako svoje projekte usmjeriti ka pozitivnom. No, HAARP je tehnologija kojom se mogu vjestacki izazvati potresi, uragani, oluje, suse, poplave pa cak i ostecenja ozonskog omotaca. Jednom je neki americki senator rekao ovako, Potreban nam je sporazum prije nego lideri svijeta pocnu upravljati olujama, manipulirati klimom i izazivati zemljotrese protiv svojih neprijatelja.

Na Teslinim projektima rade jos uvijek i prouvaju vojne sluzbe, dok sam Tesla kao da se povukao u vjecnost pa otamo pogledava na sva ovozemaljska zbivanja pitajuci se vjerojatno zar je moguće da se svijet toliko uzoholio pa ne vidi svoju propast zaboraljvajuci da je HAARP mac sa dvije ostrice i tko se maca laca od njega naposljetku obicno i gine. Nadati se da ce velike ideje N.Tesle jednom ipak poslužiti u dobrobit i samo korist svijetu ovakvom kakav jest jer kako je krenulo ne samo da ce se priroda pobuniti u svome bijesu vec cemo upravo mi ljudi platiti najvisu cijenu prestnakom nase ljudske egzistencije na ovoj zemlji .

=====

Odgovor: Buduænost

Post Plamenko B - 11.01.08 07:36

Jednako se dobru nadam i u Njega vjerujem

Kako se nađoh ovdje teško bih vam objasnio, nekim tajanstvenim putevima prođoh, i ovdje se zaustavih jer mi optimizam zamirisa.

Rekoh da se ovdje poslije ovih lutanja i izbivanja poènem odmarati.

Na siteu za èudo nema nikoga osim mene, zato se nemojte zaèuditi što sam malo zategnut, nemoš se opustiti pod tolikom odgovornošæu.

Svjestan sam da sad i Papa osobno spusti koju rijeè na naš shout box, prvi sam na vratima, nije šala.

Dakle dok se malo ne opustim i ne pripitomim, prvo da vam isprièam da sam vas sve u sve ove dane dok nisam pisao

volio, jesu riješi velike ali sam èak i promislio prije nego napisah, i evo što pišem.

Siguran sam da sam vas volio, jer sam mislio na vas i o nama, po cijeli dan, sve mi u misli dođete pa se uhvatim nasmijan, pitaju me nisam li dobio loto, ma kakvi odgovaram, nego mi neke slike zavièajne u srcu i oèima, pa tako izgledam.

Kad molim, ponavljam, šta su moje riješi tebi Bože koji si riješju stvorio svijet, neæu nabrajati, kreni od mojih, makar ja bio zadnji, spasi nas Oèe.

Ako to nije ljubav, onda neka mi neko kaže što je, u srcu i mislima i molitvama i lijepim željama ste mi stalno, kod buđenja i kod zaspivanja, i ono između u snovima i u javi.

Veæina od vas ima obitelji i unutar toga svetog kruga ispunjavate svoje živote, ja svoju potrebu za obitelji evo i ovako zadovoljavam.

Kad sam došao ovdje bilo je gdje si do sad bio, prije mene ste poranili i sagradili katakombe, cijeli život bi mi trebao da sve što zatekoh prouèim, sad poslije pola godine druženja sve mi je jasnije da sam se ja ovdje izgubio. :laugh:

Sve mi je jasnije da živimo u vremenu otkaèenja, to vidim uvijek iznova jasnije kad god se u svijet navratim. Svi su manje više otkaèeni, koliko god bih ja jadan sebe izuzeo, opazim da sam i ja u kombinaciji. Otkaèenju kao da se ne može umaæi.

Kad prièam o otkaèenju, onda govorim u svim znaèenjima koje ta riješ donosi, preneseno i doslovno. Evo da nisam sanjao da æe mi se razmišljanje u ovo okrenuti. Ko bi to mogao pretpostaviti kad sam tu riješ kroz školovanje i odrastanje u Banja Luci èuo prvi put.

U to vrijeme je otkaèen bivao poneko i ponekad, sad je došlo da su otkaèeni svi stalno, inaèe bi bilo nemoguæe objasniti kao je svijet postao ovo što jeste.

Zato se ja ovdje sklonim da se u miru presabiram.

Mjesto je baš pravo, ko stvoreno za me, jer ja sam zapravo u stvarnosti samo klupko snova koji uglavnom èekaju na vratima ostvarenja, i jednako se nadam da æu se možda veæ sutra probuditi u budućnosti, sav sam u njoj i sve mi je u njoj, ko da sam sav prtljag iz prošlosti preselio u nju.

Ja ko da sam profesionalni optimista, pa se do te mjere profesionalno deformirao, da su se izgubile sve granice, sve živo gledam sa vjerom i nadom. Sve mi je ovo ništa, sve ovo za èim vi èeznete, i na što pristajete da bude vaša sreæa i vaš život, ja sam se života odavno nasitio, i naživio, ali budućnost, ona mi ne da mira, ona me drži, i preporaða me uvijek iznova u naporu da je približim našem jatu.

Nemoguæe je objasniti optimizam danas, pogotovo moj, ako se izuzme vjera u Boga. Mi znamo da æe Premudri s Božanskom Lakoæom naèi naèina da spasi one koji Ga vole i obožavaju. A to smo mi, zar ne?

Sve teškoæe kroz koje prolazimo, sve je to pusti san, kad se u novome životu probudimo, znamo što smo sanjali, i samo ponavljamo, sreæa da bijaše san.

Toliko volim onu zemlju zavièajnu, tako je pitoma i pogodna za obitavanje, med i mlijeko teku onim dolinama, samo nama sve to nije bilo dosta, nismo znali cijeniti i izgubili. Ali sam sve ove godine odsustva gradio i dograđivao po brijegovima i dolinama zavièajnim, sve što sam najljepše vidio na svijetu, svemu sam između naših šumaraka našao mjesto. No kad god navratim vidim da se gradi, sve više i više, i sve mimo plana. Kako ja vidim zavièaj oèito nikog ne zanima, no obzirom da su otkaèeni nije èudno.

Biblijske prièe o židovskom narodu su danas doslovno primjenjive na nas, gdje god zavirim sve mi se prièinja da se o nama govori.

I evo nas u izgnanstvu. Ali ovo nije obièno izgnanstvo, ovaj put smo se rasuli po poludjelome svijetu, koji izgleda tako da za nas koji se nismo otkaèili nema mjesta. Nitko nas ne spominje. Poneko zapravo ipak, kao naš dragi biskup, ali ko je èuo naše vapaje u ovoj ganguli svijeta.

Evo sam ovo ostavio ovdje i vraæam se poslije nekoliko dana, oh ko bi to sad završio.

Dakle evo èemu se od juèer ibretim da evo još traje. Rekoh ako se vi ne budete tome ibretili, onda æe te se sigurno ibretiti meni, no neæete zaboraviti da smo ovdje zato da se volimo.

Prije tri tjedna u jednom shopping mallu ujutro prije otvaranja, ali ono svi radnici su tu, otvara se punom parom, djeda mraz veæ obuèen u uniformu pita glasno, digao ruke u nebo i veli, zašto je ovaj život ovako pun patnje i problema, svi se ono okrenuli i slušaju što æe sad biti, a ja se oglasim glasom ko propovjednik sa oltara, i velim mu, da svi èuju.

Odgovor je lak, dragi moj Santa, ovdje smo na robiji, i obzirom na to, nama je super, nemoj da se žališ ni slučajno, jer æu ti sad do mraka krenuti nabrajati one kojima je gore.

Probaj ti veli biti cijeli dan nasmijan, gledam ga i smijem se, i pitam je si li slijep, meni se vidi da se i u snu smijem. Zastao i gleda me, ne može povjerovati. Ali on nije naš, vi mi sigurno vjerujete.

Strahotu moga položaja ne možete ni zamisliti, neæu vas zamarati time, ali ako ovo nije totalna ludnica vi kažite.

Dobro je da je ovdje obilje sestara, iako o ovome mome ibretu moram progovoriti prvenstveno kao muškarac.

Imam nevjerovatno osobno iskustvo u igranju fudbala, odrastali smo s loptom, pa iako meni ona nikad nije postala ljubav, bila je tu kao cijena koju sam morao plaæati da bi se družio sa drugom djecom. Igrali smo u mojim rodnim Motikama doslovce po brijegovima, samo je li zaravan, ako je kosina ništa zato, nju možeš koristiti kao igraèi golfa, dođe ti kao pomoænik ako znaš sa njom, a mi smo znali, gurneš je lagano gore i pored igraèa protrèiš dole, ako si dobro odmjerio ona taman stiže predate i ti onda pojuri s njom pred gol. Nisam bio loš, pogotovo ako me prevari i uhvati žar igre, ali nikada nisam mogao postati šampion, mene je previše zanimalo razmišljanje o igri, o nama o životu.

E kad sam iz Motika krenuo u školu u Banja Luku, to vam je bilo iskustvo, igrali smo uglavnom na asfaltiranim igralištima, sve ravno i pravo, nisam ni tu napravio karijeru, nikako se nisam mogao naviaæi da nema kosine da sa njom planiram moje akcije, meni je od svih borilaèkih sportova najdraža, ako se to može tako reæi naša kombinacija fudbala i golfa, sa manje igraèa i na manjoj njivi, ali sam zapravo odavno razumio fenomen specifièno fudbala.

Ideal u tome sportu je pobijediti, pobijediti ako se može sve, i stiaæi na vrh. Ako je ikako moguæe to je svima cilj. Sve protivnike treba nadigrati i prevariti, i na kraju pobijediti, stalno se ponavlja ona utješna za luzere, važno je uèestvovati, ali zna se o èemu se radi.

Uzalud se fudbalski ideolozi i filozofi trude sve to upakirati u druženje, u slavlje snage i mladosti, slavlje viteštva, ona istinska filozofija koja živi u fudbalu je oèita na svakome koraku. Svijet fudbala je svijet Mamiæa i Markoviæa, oni sjede najviše, a je su li to uzori u koje hvataju gledaju. Èini mi se da jeste, i tome se èudim, jer u hrvata je veliko fudbalsko ludilo.

Dok sam išao na vjeronauk, dešavalo se da se pomalo ponekad moji vjerouèitelji poigraju s nama, da nam pokažu da i sveæenik može potrèati, i u mantiji, i opaliti je pošteno, ali svi su mi bili ko cvijaæe, dobro se znalo zašto smo mi tu i on sa nama. Svi smo se bojali i uèili voljeti Gospodina. U Njegovo postojanje smo vjerovali kao u svoje. Kasnije sam svašta u životu vidio i èuo, shvatio sam da mi svi zapravo živimo u svijetu fudbala, svijetu prevare. Filozofija fudbala je ušla u sve pore života, uzorci ponašanja su se uslili u svakodnevnicu.

U svakodnevnicu svi traže preèicu, najkraæi moguæi put, odmah i sve, daj sad odjednom vrh da dostignemo, a kad se dostigne vrh, što onda. Onda imamo milione razoèeranih po svijetu, traže se krivci za poražene, otvaraju se sudnice i pljuvaonice, na fudbalske gladijatore se ljute i zamjere im što slušaju ove nazovi narodnjake, a ni ne sanja se što se sve drugo koristi da bi se moglo izdržati i preživjeti u tim uvjetima.

Sasvim sam siguran da æe fudbal nestati sa ovim svijetom, u Kraljevstvu Božijemu nadmetanja neæe i ne može biti, u Kraljevstvu Božijemu se svi nadmeæu sami sa sobom, u želji da se uzdignu i približe sjaju Trona. Tamo nema guranja, jer nad svima beskraj jednako otvoren, i zamislite, nema robovlasnika i robova, nema gladijatora, nego svi jedno stado, svi sestre i braæa, svi rođeni. Kakvo takmièenje bi uopæe i moglo biti moguæe kad svi jedni druge vole i svi jedne druge uzdižu, i svi su sto posto uvijek otvoreni i iskreni. Nemoguæe je ovo o èemu prièam zamisliti danjašnjim ljudima, to je tako daleko, ima i takvih koji misle da ni na Nebu ne može biti bez kartanja, i koješta.

Kako god okrenem živim u ludome svijetu. Evo juèer vidim Papa se pohvalno izrazio o fudbalu, i kako blagoslovljen uticaj taj sport ima na društvo, blagoslovio igraèe bayerna i izrazio da je navijaè.

Ja ovdje pozivam sve vas da mi nabrojite koje god znate dobro od fudbala, pa æe mo imati razgovor.

Vijest je potvrđena na svim ozbiljnijim potralima, no ne zaboravimo živimo u ludome svijetu, manipulacija i prevara je sve oko nas.

Ako sam se prevario vi samo kažite.

Kao otac i glava katolika, sasvim mi je prirodno da ide svima koji ga pozivaju, ali se duboko nadam da je u pitanju prevara i da æe stiaæi demanti, inaèe æu poèeti misliti da i u Vatikanu sjede takvi koji bi uređivali i ovladali ovim svijetom, a ne oni koji nas vode u onaj obeæani.

Krista svakako neæe zanimati naše ordenje i postignuti trofeji bilo koji, niti koja naša svjetska postignuæa, on æe jedino gledati kako bijela je naša haljina, i da li u našim srcima živi ljubav ili prevara, ili sam se možda opet prevario.

Istina jedan sport je i Isus nauèavao, hodaj i èini dobro, sam je postao i ostao šampion svijeta u milosrđu i odricanju, nije li On naš idol, naša èežnja, hoæemo li se ikada nasiti ove suzne doline.

Evo æu se sad pomoliti za dobro svijeta, i da Duh Božiji prosvijetli pamet vođama, da ne èine ludosti po svijetu, ludosti je dovoljno, ne usuđujem se ni pomišljati da bi moglo biti, da onaj koji nas vodi u Kraljevstvo do te mjere nema veze sa stvarnošæu.

Evo moram upitati, zar bi moglo biti da nam je Papa tako prozaièan i plitak, ja ipak mislim da su novinari nešto izokrenuli, jer ne može biti da papa ne zna da da mu u cijeloj Italiji nogomet prati skandal, prevare, lažiranja, po uređenoj i pedantnoj Njemaèkoj, prevare i trgovina ljudima posvuda, ispadi rasizma, joj žalosti, moram poslije ovoga naæi nešto veselo u bibliji, inaèe ko bi se usudio zaspati.

mitrom i štapom i kronicom u glavu

Papa: "Nogomet uèi poštenju i solidarnosti"

Papa Benedikt XVI sastao se s profesionalcima iz nižerazredne talijanske Serie D. "Nogomet bi trebao lokomotiva društva te bi trebao mlade uèiti poštenju, solidarnosti i bratstvu", izjavio je najsvetiji navijaè Bayern Munchena. Papa je izrazio nezadovoljstvo skandalima koji su potresali Italiju protekle godine no smatra kako nogomet može ponuditi mnogo dobra mlađim generacijama. Vatikan je prošle godine poèeo ulagati u AC Anconu, klub iz Serie B koji je uvelike promijenio svoju poslovnu etiku te se od agresivnih navijaèa okrenuo obiteljskom biznisu. BBC... Permalink <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/7179757.stm>

<http://barlovci-zupa.org/images/fbfiles/images/papa.jpg>

Odgovor: Buduænost

Post ivan - 11.01.08 12:20

Odliaæn napis Plameni a ja æu se, kako nemam puno vremena, zadržati samo malo oko tog fudbala ili nogopuca i Papinog navodnog blagosivljanja istog. Well, dobrobit fudbala kao i svakog sporta je samo u onom segmentu psihofizièke aktivnosti za vrijeme i u vrijeme priprema za samu igru. Sve ono što prati taj a i sve druge tzv. vrhinske sportove je za žaljenje. Sam fudbal prednjaèi u tome po kolièini negativnosti koje ga prate. Preko njega se ispoljavaju najniže ljudske emocije, poèev od rasizma pa do promicanja lažnih vrijednosti. Ima tu sijaset stvari o kojima nemam vreman pisati. Pa vidimo da su današnje tzv. zvijezde fudbala slavljene kao neki polubogovi a u stvarnosti se radi o manje više nepismenim i vrlo èesto primitivnim pojedincima koji po svim Božjim zakonima ne zaslužuju nikakve specijalne poèasti a kamoli one silne milijune. Nemam ja ništa protiv nièijih milijuna, jer ih i ja volim, no oni to ipak ne zaslužuju. Ali mi im ih dajemo, što potrduje našu plitkost i glupost. Znaš ono da su u poèetku fudbala, taj isti fudbal igrali sirotani koje su bogataši dolazili gledati kako trèe po blatu, a danas sirotani dolaze gledati kako se bogataši igraju na terenu. Ja dajem svoj blagoslov, vidi ti mene hahahaha, onima koji fudbal igraju zbog same igre i besplatno a za one sa kuferima punim dolara i eura, moj blagoslov æe malo saèekati. Èekam naime da me lopta ne opali po tintari pa možda promijenim mišljenje.

Odgovor: Buduænost

Post Usklicnik - 14.01.08 12:11

Eh,...papa i nogomet....

I papa je od krvi i mesa - dakle nije idealan....daleko od toga.

Pa neæemo valjda dopustiti da nam papa bude voða u kraljevstvo nebesko - je li tako Plamenko?

Nogomet na televiziji (a pogotovo na stadionu) nikad me nije zanimao.

A novac koji pojedinci zaraðuju s nogometom - mislim da je svaki komentar suvišan.

Ne radi se o „zavisti” nego o tome da relacija rad i naknada (plata) za prireðeni rad nemaju veze s vezom.

Što se mene tièe ne bi se smjelo dogoditi da neko ima 6 puta veæu platu od nekoga, ali ja se kao ni vi ništa ne pitamo.

Jer nitko nije ni duplo (dakle 2 puta) vrijedniji od nekoga drugoga, a pogotovo ne 6 puta, ali eto neka bude 6 puta kao neki maximum.

U ludom svijetu živimo i tu promjene nema.

Sve æe to zemlja poblatiti!

Odgovor: Buduænost

Post Plamenko B - 14.01.08 16:09

Dodatak o sportu uopæe

Cijeli moj život sam živio sa bliskim prijateljima, otvoreno, to je što je, ako nije moglo tako nestajala je bliskost, jer se ja u površnosti ne snalazim.

Prijateljvao sam sa roditeljima nacionalnih šampiona, i iz tih blizina posmatrao kako šampion raste i što se dešava sa roditeljima,

...pa naravno da su ta prijateljstva izbljedila kad je šampion stigao visoko, svi oko njega postaju nedostižni i traženi, mi odozdo ni ne slutimo kako se gore zapravo živi.

Svi ti šampioni su zapravo okruženi pijavicama i vampirima koji pod krinkom najmilijih i dobrotvora žive od njegove krvi i njegova života. U dnu duše zna da ga ne voli nitko, jer kako voljeti nekog tko se tako visoko uzdignuo i postao ndostižan, taj izaziva samo zavist,

...šta mislimo, zar je Svemoguæi iz svojih Visina sišao na zemlju da nam se u Djetetu Isusu objavi zato, da nas uputi na put nadutosti i uzdizanja.

Èini mi se da je moja generacija zadnja koja je uistinu uhvatila neki izravni kontakt sa prošlošæu, mislim u onom njenom najvrijednijem obliku, iskustvenom. Mi smo ponikli iz neke tradicije koje nema više, jer i mi se je uglavnom samo sjeæamo a ne živimo je.

Evo vam primjera. Majka i baka udruženo i jednodušno su nas odgajale, život nas djece je sa njima dvijema bio vjeèita simultanka, jer obadvije su imale princip da se u životu ne smije živjeti ni jednoga trena besposlen.

Bili smo pravi umjetnici u snalaženju u toj kuænoj radionici u kojoj od života uvijek tutnji kao u lokomotivi, ja sam svakako prednjaèio, ali mojoj baki i majci nije mogao uteæi nitko, i nitko nije bio besposlen.

Da vam sad krenem prièati kako nisu voljele èuti za poslove koji se rade, odobravanje si mogao dostiæi jedino kad prijavljuješ kakav završen posao, jer sve što smo radili nije vrijedilo ništa prije nego je završeno, uredno.

Omah su nas od prvog razreda u pionirima poèinjali uèiti o dobrobitima sporta, ono u zdravome tijelu zdrav duh, lijepo zvuèi, stojim pred majkom sa pitanjem da me pusti na rekreaciju na sokak, lopta se èuje, veæ su se podijelili bez mene, sve s noge na nogu prestupam, koja korist od toga sine moj, pa istrèat æu se velim, e veli uzmi sepet i otrèi do Jovika i nakupi lijepog suvog lišæaa, pa dotrèiš u štalu i oèistiš je i prostreš svojim kravama, pa ako ti je do trèanja još zavratiš se još jednom, da kraavama bude mekše, a baka ne može da i ona ne povuèe potez, veli ne mora nevista dijete trèati, stavi ti u sepet i sikeru, pa lijepo baki donesi drvo, ih ljepote sad dva posla odjednom možeš uraditi.

Nema tu rasprave, ni pomišljanja na to, nego požuri u šumu, neæu li se vratiti do poluvremena, da u igru uletim kao pojaèanje, trèim ko sumanut i kad se sav zadihan pojavim da prijavim obavljeno, umjesto oèekivane nagrade uz pohvale obavezno dobijem još posla, još obaveza.

Baka je otišla a majka je još tu, njima je sve što je sport budaleština, a kao takvo nema mjesta u životu pravih ljudi.

Pitanje zašto druga deca mogu to i ono, i sliène stvari su u kuæi bile strogo zabranjene, jer odgovor je uvijek bio kratak i žestok do amena, šta se mi imamo porediti sa njima, kad smo mi mi a oni oni.

Od tih prvih životnih frustracija mi je ostao osjeæaj kad god sam u neèemu što je izrazito sport, osjeæam se kao ilegalac,

zalutao, greškom.

Te dvije žene ističem zaista u mom životu, a slika će vam biti jasnija da su kako se danas kaže na tome tragu bile sve tete, istina trend je padao pod pritiscima vremena i novina, ali ja sam to zapamtio.

U principu igra je bila dobrodošla samo ako je sa nekim korisnim povezana, jer se nezaposlenost nekim korisnim poslom smatrala potencialno vrlo opasnom, za ilustraciju zla koje se skriva u besposlici je baka ponavljala uvijek, besposlen pop i prasad krsti, i kraj priče, ako u tome trenu nisi već zaposlen, bakin štap na leđima jasno stavi do znanja.

A kakav si mogao i naći argument kad baka ovako priča, gledajte onoga toga i toga, onakav mladica, a dopušta ono dvoje staraca da sami siju i hrane ga, eno ih po cijeli dan gore na njivi sami ko dva prsta, nije ga sramota, a baki ni spomenuti ne smijem da mi je jučer pričao da je u teretani u BL prebacio deset tona preko ruku, sad kad je tako dobar u karateu još diže tegove, da bude jak i da ima lijepo tijelo.

I takav mi je cijeli život zapravo, niti njemu mogu pričati bakino jer mu je nepoznato i strano, niti baki spominjati njegova pogađa na život, dva svijeta koja se ni ne dodiruju, baka samo kratko kaže, svega ima na svijetu, Bogu Hvala u nas nema i opet kraj priče.

Dakle ulogu sporta u društvu sam zapravo shvatio na silu, ma borio sam se ja, ali ipak me je prije nego je otišla, Bog je blagoslovio, nokautirala me baka i umrla, kad sam se probudio vidim sport je samo zamka djavolova, da te uhvati i ubijedi da si u poslu, a sve skupa, sve samo da se iz života istisne pravi smisao života, sve samo da se bar na tren život zaboravi.

Uistinu, kako bi to moglo biti spojivo sa ikakvim životom koji ima bar k od kršćanskog u sebi.

Razvijanje mišića u nekom korisnom radu svakako, a odlaženje u fitnes centre je strašno, apsolutno neljudski i nenaravan način bivanja, kad bi samo mogli zamisliti kako jedan vegetarijanac začepnja nos kad prolazi ulicom pored takvog mjesta, treba biti totalno ošinit pa moći provoditi vrijeme u tom ambijentu, svi se znoje i dahæu, pomažu si preživjeti sa slušalicama na ušima i glasnom nazovi glazbom, koja ide u kompletu. Ljudi se špricaju dezodoransima i mirisima, misleći sakrit će se smrad, ali činjenica je da tko god ti se približi dovoljno, sve je jasno.

Cijeli sport je Sizifov posao. Život za medalju. Na žalost većinu su upravo najmiliji gurnuli u to, sa podlom primišljju, lijepo će nam biti ako se visoko popne, ...kad zvijezde padaju, rijetko je tu bilo tko, u padu i nevolji uglavnom smo sami, zato je i dobro da se to dešava, rijetki trenuci kad malo razmišljamo.

Niti jedno takmičenje nije moguće prije nego se ljudi podijele u grupe, mi i oni, e onda kad mi vise nismo svi mi, i svi naši, onda sportska radost postaje moguća.

Ako to očitije nije Šejtan osobno izmislio ja ne znam ko je. Meni sve to potvrđuje. U svijetu su jutros milijarde gladne i žedne, ozebli i bolesni, usamljeni i odbačeni. Ja ne mogu spasiti svijet, niti im pomoći, ali mogu silno željeti život u kome nije odbačen nitko i moliti se Bogu za to.

Ovdje u Vancouveru se sprema Olimpijada, vrhunac sportskih priredbi, a u isto vrijeme u gradu živi 14000 registriranih beskućnika. Beskućnici tvrde da ih je sigurno još desetak tisuća koji nisu ni u jednoj evidenciji, jer još nisu do guše zaglavili u kriminalu. Vlada Canade ima ozbiljan problem sa novcima koje je sakupila od poreza, ekonomija je toliko dobro da je svega posvuda previše, sad smanjuju poreze i dijele provincijama milijarde dolara da se ekonomija pokrene i tamo gdje ne cvijeta, izgleda sasvim normalno da se i na olimpijadu troše milijarde, ali me čudi da se u svemu tome tih beskućnika nitko ne sjeti.

Početkom prosinca prošle godine sam rano u jutro iz nekog hotela u gradu išao dovesti radnika, i u vožnji ustanovim da ne mogu naći listić sa podacima, i sav ljut na se što mi se to desilo sad idem dalje, misleći da ću se usput sjetiti, i napitati, jer nisam imao rezerve vremena. I tako stignem u grad, i zapravo prođem pored tog hotela ne videći ga, zapravo još nisam ni bio siguran za ime, kako god nađem se odjednom kao u sred pakla. Ne lažem kad kažem da bih o tom doživljaju mogao napisati roman, nešto slično Jadnicima Victor-a Hugo-a. Ulice su posvuda okolo bile pune policijskih automobila sa svjetlima, sve blješti okolo u to rano jutro, a beskućnici leže posvuda po pločnicima, policija ih budi, skrenem u jednu uličicu da parkiram i upitam malo koga, a jeza me obuzela, ko da iz auta u pakao ulazim. Nađem mjesto i uparkiram, a na pločniku leži delija kao da je na plaži, puši cigaretu i kao da nije na ovome svijetu, mene i auto ne opaža, gasim brzo jer mu je auspuh došao pod nos, izlazim i ubacujem kvodere u parking sat a osjećam se kao da sam ja krivac za sve te beskućnike, nesretne i odbačene.

Gdje god se nađem pokušavam razumijeti zašto me Bog u to stvalja, o ovome slušaju mogu samo reći, kako je moguće da od glavnoga koji nas vode, nitko nikad ne svrati da vidi situaciju na terenu, jer čini mi se da je toga jutro sa mnom bio bilo tko od njih, ispovrađali bi se na sve ono što su bili, na olimpijadu, na prestiž i druge laži, i krenuli ispočetka, ali ovaj put pošteno, ljudski.

Nisam bio u Banjoj Luci kad su naše sakupili ko živinu sa vrećicama uspomena u rukama, i spremali na preseljenje u HR, ali kad sam ovo u Vancouveru vidio, odjednom sam se sjetio tih slika, kako su mi se iz priče utisnule u svijest.

A kad dođe olimpijada, svi pišu, pričaju, slave i uzdižu šampione, a šampiona je mrvica, a o milionima i miliardama razočaranih, ko piše i razmišlja o njima, koga zanimaju posledice takvoga životnog stila, gomila očitih nema pojma a vođe koji

znaju i koji ne znaju, svi služe Đavla.

U ogromnom i prebogatom Brazilu miliuni dječaka ne sjede i smišljaju što će učiniti sa svojim životima, ne obrazuju se i ne raširuju si vidike dubljim spoznajama o svijetu u kojem žive i o sebi, nego dragocijene trenutke svoje mladosti i vitalnosti žrtvuju na žrtvenik sporta, i sumanuto trče za loptom, u nadi da će dostići san, i postati Kaka. Urednici sportskih novosti po svijetu nikada ne izlaze sa tim statistikama. Je one bi oborile i u prah satrle njihovo carstvo.

Posjećivao sam mnoge vjerske zajednice i odlazio u njihove Bogomolje i na slavlja, tako sam među mormonima opazio da su im Bogomolje u isto vrijeme i košarkaške dvorane, ono poslije službe se sve nešto ispomiče i odjednom košarkaško igralište i tribine, ubaci se lopta i ožeri. I sasvim su ubijeđeni da Bogu hvalu daju jer promiču zdrav život, i maloprijašnja braća i sestre se podijele u tabore, i udri jedni protiv drugih, oh razmišljao sam u tom jadu, sasvim siguran da se tu ne radi o kršćanima, kršćane otkriva ponajprije ljubav prema svima i gnušanje od podijela, vidio sam da ovce nemaju pojma u kakvu su uvučene zamku, od vođa koji znaju što čine ne mogu govoriti, jer ni jednog nisam mogao uhvatiti ni za rep.

Svega zaista na svijetu ima, uvijek se začudim kad čujem da se spominje da je Brazil na primjer izrazito katolička zemlja, a znamo da je to zmlja sirotinje, sambe i fudbala, očit dokaz kako vjeroučitelji dobro rade.

Slušao sam jednog Islamskog vjeroučitelja koji ponavlja i ističe, najveći mudžahedin je onaj koji pobijedi svoju vlastitu nadutost, tvrdoću srca, uskogrudnost, a tek kad tu pobijedu imamo možemo govoriti o poboljšanju svijeta. Ja sam ga čuo ali vidimo koliko muslimana ga je čulo i sluša.

E sad, vi ste se odavno upitali što mi je, i dokle ću ovako nabrajati, evo da završim. Sve ovo kako živimo i što činimo će nas uskoro dovesti u tako bezizlazne situacije da će nevolja svijeta postati kao nikad do sad, i ko kroz tu nevolju prođe bit će spašen i zreo za novi život, ovo što sada imamo svakao nije bila Božija prvotna zamisao, ova planeta je takva da mora da je i Đavla sramota, ko imalo svijesti ima Boga spominje sa strahom.

Nemam nikakvog povjerenja u ove koji prednjače, jer prednjače prije svega u egoizmu, i ne vode nego zavode, eto pogledajte samo ironije da sad američki predsjednik poslije svega što je učinio hoće da donese mir Palestincima i Židovima, eto sastalo se sve troje odjednom, pravi čovjek, pravo mjesto i pravo vrijeme.

Ne pisah vam o svemu ovome da vam sve ovo nabrajam i uzimam dragocijeno vrijeme, nego u tihoj nadi da će te vidjeti ovo na kraju.

Ima nekoliko dana kod buđenja sam čuo glas, ono doslovno glas, koji kao da je nastavak nekoga sna koga se ne sjećam, ali glas evo jednako odjekuje, te vam sve ovo zapisah u toj jeci.

Ne mora ovaj svijet propasti iako je to Ivan Apostol u Otkrivenju prorokovao, sjeti se Ninivljana koji Jonu proroka poslušao.

Narode, dobro otvorite oči i uši, i javljajte pod hitno, ako itko igdje opazi Jonu!

Nogomet

Post Josip - 19.01.08 10:32

mitrom i štapom i kunicom u glavu

Papa: "Nogomet učini poštenju i solidarnosti"

Papa Benedikt XVI sastao se s profesionalcima iz nižerazredne talijanske Serie D. "Nogomet bi trebao lokomotiva društva te bi trebao mlade učiniti poštenju, solidarnosti i bratstvu", izjavio je najsvetiji navijač Bayern Munchena. Papa je izrazio nezadovoljstvo skandalima koji su potresali Italiju protekle godine no smatra kako nogomet može ponuditi mnogo dobra mlađim generacijama. Vatikan je prošle godine počeo ulagati u AC Anconu, klub iz Serie B koji je uvelike promijenio svoju poslovnu etiku te se od agresivnih navijača okrenuo obiteljskom biznisu. BBC... Permalink <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/7179757.stm>

Pa dobro je ovo što ovdje fali? Ako su neki svećenici osjetili da moraju uzeti motor među noge i družiti se s motoristima i među njih donijeti Radosnu vijest, ovo je manje čudno. Papa ovdje jasno poziva na oplemenjivanje ove ljudske vještine i u ovome što je Plameni preveo vidi se da je ovo poziv na to da nogomet postane stvarno IGRA, relaksacija, time je rečeno i u NE malverzacijama ojih je nogomet prepun. Ovdje sam na liniji s Ivanovim razmišljanjem, slično govori i Plameni ali puno šire.

Vjerovali ili ne, nogomet na TV ne pratim, čujem rezultat i gotovo. Nogomet i svaka igra izgubila je za mene bit kad je počela trgovina s igračima. Gdje je onaj nogomet koji ovdje opisa Plameni, zabodi 4 kolca ili postavi 4 kamena i razbaci.

I sad volim pogledati deèke kako igraju mali nogomet na malom igralištu kod škole, veæ mi se ne sviða onaj na terenu gdje je mnogo više nervoze i sve je na granici fizièkog sukoba.

Tamo gdje je proffi nogomet tamo su samo problemi: angažirano na tisuæe policajaca (koji se plaæaju iz naših džepova) i redara koji su èesto nemoæni zaustaviti rulju u rušilaèkom nasrtaju na izloge, tramvaje, autobuse, aute i one iz suprotnog tabora. Država u takav sport ulaže velika sredstva. Zašto? Kažu da je izvrsna reklama za državu i proizvode koji dolaze iz te države. I to je istina. Ali istina je da se preko nogometa može štššta odraditi i na politièkom planu. Sjeæate se one starorimske izreke veæ ovdje prafrazirane: kruha i igara? Kada zaposlite svoje graðane s igrama i sapunicama, zatupili ste ih i skrenuli njihovu pažnju sa svoje prozirne i ne dobre politike.

Èuo samza neke biskupije koje imaju malonogometne lige, a druge opet imaju ligu ministranata. Kod svih je isto pravilo: igraj da bi se zabavio i relaksirao i bez neprijateljstava i PSOVKE.

O sportu uopæe

Post Josip - 19.01.08 10:52

Plameni, dodirnuo si ovdje u ova svoja zadnja dva napisa dosta toga što je danas goruæi problem. Bilo bi možda bolje da si ovo malo priprazio za novu temu na ovom forumu i kao takvu je otvorio. Neka se zna za ubuduæe.

Ovdje je više nego jasna kritika onoga što se danas naziva "praktièni ateizam". Idem sada odmah otvoriti novu temu: "praktièni ateizam". Potražite, èitajte i pišite!

Odgovor:O sportu uopæe

Post Plamenko B - 19.01.08 22:13

Dobro vam jutro mileni moji,

Blagoslovio vas Bog!

Josipe, gori si od moje bake, hahahaha, ja se potrudio ono iz dna duše, a ti naðeš manu, i zadaš još posla, ako ovo nije moja sudbina vi mi recite.

Još jedan dokaz da nema smrti, sjeæam se ko sad, satjera nas baka sviju u klupko na seæiju u æošku, moæ njenog štapa je bila èarobna, iako se ga zapravo nismo bojali, jer on zapravo nije ranjavao ni ubijao nego budio, iz naših igara koje su prelazile u razularenost, njime nas je baka u život budila. Bila je dobra kao majka, tukla nas je kao majka, i voljela kao baka, ovo su sjeæanja na èarobne trenutke.

Pogotovo ako sam zaštiæen leðima drugih koji su gore baki na dohvat štapa, bunim se odozdo i vièem, ti nas bako progoniš, ti samo zahtijevaš i pritiskaš, pa mi smo djeca. i kad umrem veli, Odozgo æu vas nadgledat sa štapom.

U ovo jutro subotnje, evo mi se i u tebi Josipe inkarnirala, hvala Bogu, ne bojim se ja tebe, nego sam te od poèetka slušao i uzimao kako je Bog odredio, pa æu i ovaj put, iz èistog zadovoljstva i ljubavi æu svaku preporuku provesti u život. Zapravo samo to i radim.

Ja ne prièam prièe da vas zabavim, nego spomenik podižem mojoj baki, i u kamen vaših srca klešem rijeèi,

BAKI MILINCI,
KOJA JE OD ŽIVOTA VIŠE BOGA VOLJELA,
SA LJUBAVLJU U SRCU I VJEROM U BOGA DO NEBA
I ZAHVALNOŠÆU,
TVOJI VJERNI UNUCI

Oh radosti, patrijarsi su èudesna sorta, oni bez obzira kakv je svijet i uvijeti u kojima žive, njima jednako u srcu i u životu Bog zauzeo cijelo srce, pa im sve samo Bogu služi. Èudna sorta, pogotovo u današnje vrijeme.

Priznat æu vam moju tajnu, makar me poslije ovoga razapeli, ja sam vam od ljubavi prema Barlovcima lud, ko ne bi bio, meni su i majka i obadvije bake i jedan dida barlovèani, u motièkim genima sam dobio silu, a u barlovaèkim blagost, došao sam evo da objavljujem, blagost je pobijednik.

Ona silu ukroti i dovede u mir, pa sila ne ruši i ne razara nego ružice bijele i crvene i žute, i plave i ljubièaste zaliva, i pjevuši

odu radosti.

Kako bih ja mogao biti pametan, kad se sjetim odrastanja među tim ženama, one nisu bile normalne, majko moja kad se samo sjetim posla oko cvijeća, posao bez kraja, zalivaj, idi u šumu po zemlju, prenosi saksije, raspoređuj, mijenjaj aranžmane, pomièi i pomièi bez konca i kraja, da od zime i vjetrova sklanjanje ne spominjem, a one samo neprestano tiæeve presađuju, i hvataju sjemenje za sledeæu sezonu.

Tako i ja ovdje u ovu sjeèanjsku subotu trijemim sjemenje od cvijeća koje imadosmo od prošlog ljeta, kao lagano zapoèinjanje priprema za dolazeæe proljeæe.

Od tih žena mi je u krvi i u kostima ostalo, svijet je lijep i mora biti lijep, mi smo radnici koji æe to izvršavati dovijeka, jer nema smrti i nema kraja, ko bi u mirisnoj bašti umirao, kad sve samo miriše i poziva na ljepotu i na život.

Svijet mi je oduvijek nudio jednu istinu, ovako miriše ona koju ponesoh u život sa rodnog ognjišta i bliže okoline, sve rasvjetano.

Imam pored prozora cijev od oluka, nije namještena idealno pa se èuje, kad ovako kiša navali ko da se sliva krozame a ne kroz taj oluk, i ne popravljam to, nego èuvam kao neki uređaj, ponekad sjedim i slušam, ako mi nije po volji odem u drugu sobu, a evo sad vam is toga žubora šaljem na stol ovu košaricu s cvijeæem.

Da ne pokvarim aranžman, odoh uz samo ovu napomenu, sjednem ovako na nekom prozoru uz vas i zapisujem što se sa tog prozora vidi, stvar trenutka, meni ljubav jeste u srcu, od radosti da æe mo ovo zajedno proživjeti kad se pred vama naðem sve što sam smislio zaboravim od veselja, i napišem što napišem, ponekad u dva maha, ali naravno da sa žarkom željom, da ovo životno izdanje naše knjige, odmah u korijenu bude što bliže onome koje æe se objaviti i pokazati kad Velièanstveni svrati.

Tu smo da slažemo i preslagujemo, sadimo i uzgajamo cvijeæe nade i cvijeæe vjere u Spasenje, imale su pravo naše majke uèeæi nas da odbacujemo život koji nije èist i nije lijep,

što bi život

BOŽE BIO

bez ljepote TVOJE

Majke, od onoga što svoj djeci u srca stavite zavisi sutrašnjica svijeta, <http://barlovci-zupa.org/images/fbfiles/images/riva.jpg>

=====